

Interacțiunea Serviciu de asistență psihopedagogică - familie: strategii moderne de colaborare în perioada pandemică

Interaction Psychopedagogical assistance service - family: up-to-date strategies of collaboration in the Pandemic period

BEJENARI Ludmila,

*Șef Serviciu de asistență psihopedagogică din cadrul DE a CR Edineț
Gimnaziul Trinca r-nul Edineț, GDU*

BEJENARI Ludmila,

*Head of the Psychopedagogical Assistance Service within the DE of CR Edineț
Trinca gymnasium, Edineț district, GDU*

Email: bejenariludmila3@gmail.com

ORCID iD: 0000-0002-5915-398X

DOI: [10.46728/c.18-06-2021.p281-284](https://doi.org/10.46728/c.18-06-2021.p281-284)

CZU: 37.018.265

Rezumat: *Interacțiunea familiei și a școlii este un proces de activități comune pentru a conveni asupra obiectivelor, formelor și metodelor educației familiale și școlare. Baza valorică a unei astfel de interacțiuni este crearea condițiilor pentru realizarea cu succes a copilului, creșterea personală a acestuia, formarea motivației pentru învățare, păstrarea sănătății fizice și mentale și adaptarea socială. De asemenea, cooperarea dintre familie și școală vizează armonizarea relației dintre profesori, elevi și părinți, identificarea în timp util a problemelor educației familiale, anticiparea problemelor familiale și sprijinul social, pedagogic și psihologic eficient al familiei, creșterea responsabilității părintești pentru creșterea și dezvoltarea copiilor.*

Cuvinte –cheie: *familie, școală, copil, profesor, cooperare*

Abstract: *The interaction of family and school is a process of joint activities to agree on the objectives, forms, and methods of family and school education. The value base of such an interaction is the creation of conditions for the achievement of the child, his personal growth, the formation of motivation for learning, maintaining physical and mental health, and social adaptation. Also, the cooperation between family and school aims to harmonize the relationship between teachers, students, and parents, timely identification of family problems, and effective social, pedagogical, and psychological support of the family, increasing parental responsibility for raising and developing children.*

Key-words: *family, school, child, teacher, cooperation*

Pestalozzi afirmă că ”ceasul nașterii copilului” este ceasul începutului educației sale, ”familia este prima școală a omenirii”. Copiii se nasc cu o memorie strălucită, cu o inteligență deosebită, însă nu se nasc timizi, mincinoși, neascultători, obraznici, agasanți și leneși. Toate acestea sunt dobândite pe parcursul vieții, fiind determinate, în special, de influența pe care o are asupra lor părinții și mediul în care trăiesc. De aceea părintele trebuie să fie model în fața copilului și să nu facă în fața lui ceea ce nu vrea să facă și copilul mai târziu. Familia educă cinstea, omenia, sinceritatea, demnitatea, hărnicia, spiritul adevărului și al dreptății.

În practica reală, interacțiunea familiei și instituția de învățământ poate avea succes dacă este un sistem bine construit, care poate include următoarele **domenii**:

- studiul familiilor elevilor, nevoile și solicitările lor educaționale și informaționale, potențialul educațional și cultural;
- utilizarea diferitelor forme de interacțiune, umplându-le cu conținut modern;

- îmbunătățirea culturii pedagogice, informaționale a subiecților procesului educațional;
- organizarea educației părintești;
- formarea unui spațiu unic de informare care promovează interacțiunea non-conflictuală între profesori, copii și părinți.

În perioada pandemiei Serviciul de asistență psihopedagogică Edineț a aplicat mai multe **strategii de interacțiune între școală și familie**.

Strategia pentru dezvoltarea unei comunități deschise între școală și familie care a implicat organizarea de interacțiuni deschise, construirea de relații pe termen lung, construirea practicii și experienței tradițiilor pedagogice durabile.

Strategia de răspuns rapid care a avut ca scop intervenția promptă în viața unui copil și a unei familii într-o situație dificilă din punct de vedere social. Care sa caracterizat prin utilizarea tehnologiilor de sprijin, orientarea socială a activităților specialiștilor în serviciul de Asistență psihopedagogică.

O strategie de tip mixtă care a inclus elemente din prima și a doua strategie și implică, de asemenea, implementarea unei abordări integrate pentru rezolvarea problemelor urgente ale dezvoltării personalității elevului, a mediului său imediat.

În construirea unui **sistem de interacțiune între familie și școală**, am distins trei **etape**:

I. Cunoaștere. Am determinat obiective comune, valori comune și baza de resurse a părților. A avea obiective comune este un factor important în construirea angajamentului. O mare importanță este definirea „utilității reciproce” a participanților, adică studierea posibilităților (resurselor) reciproce, permițând distribuirea eforturilor părților pentru a obține efectul dorit în munca comună.

II. Planificarea activităților comune. Planificarea activității educaționale cu familia a fost o activitate comună a specialiștilor din cadrul SAP, a părinților, în timpul cărora au fost identificate problemele reale ale copiilor, s-a determinat semnificația și conținutul interacțiunii. Acest tip de cooperare ne-a permis să ne atingem în comun obiectivele, să găsim un echilibru adecvat de interese și oportunități; am luat în considerare resursele disponibile și potențialul tuturor părților interesate, am creat un sentiment de responsabilitate comună a familiei și a specialiștilor din cadrul SAP, procesul de educare a personalității elevului.

În procesul de stabilire a activităților comune, concepte precum „feedback” și „deschidere a canalelor de comunicare” au capătat o relevanță specială. Specialiștii au examinat în mod regulat părerea părinților despre calitatea acestui proces și rezultatele acestuia. Rezultatul principal al celei de-a doua etape a fost capacitatea părinților de a participa la activități comune, adică anumite competențe bazate pe încredere. Încrederea, la rândul său, dă naștere dorinței de a continua cooperarea în acele forme care sunt acceptabile pentru o anumită familie.

III. Interacțiunea directă. Interacțiunea Serviciului de asistență psihopedagogică cu familia s-a caracterizat printr-o gamă largă de forme, metode, conținuturi al educației și familial. Acestea vizează creșterea culturii psihologice, pedagogice a părinților, asimilarea valorilor umaniste și implementarea acestora în sistemul educației familiale, formarea unei comunități familiale, prevenirea problemelor familiale și creșterea responsabilității părintești pentru creșterea copiilor.

O condiție necesară pentru parteneriatele din sistemul „familie SAP” este **voluntaritatea** lor, care este înțeleasă ca prezența libertății și conștientizarea alegerii în diferite forme de interacțiune. Conștiința alegerii apare atunci când părinții sunt pregătiți pentru o astfel de alegere și își evaluează în mod realist capacitățile (competență pedagogică, resurse de diferite tipuri etc.).

A doua condiție pentru o interacțiune eficientă între familie și SAP este **relația pe termen lung**, adică focalizarea participanților pe natura repetată a interacțiunii.

Al treilea semn al relațiilor eficiente a fost **responsabilitatea reciprocă**, a cărei bază este pusă chiar la începutul activităților comune. Este foarte important să înțelegem că

responsabilitatea părintească nu apare întotdeauna imediat: este crescută în același mod ca orice calitate a personalității.

O sarcină urgentă a activităților instituțiilor de învățământ secundar general este dezvoltarea și implementarea unui **model de interacțiune între familie și școală**, bazat pe abordări moderne.

Structura unui astfel de model poate fi o combinație de **patru direcții** :

- diagnosticare și studiu familial;
- munca educațională, formarea părinților;
- inclusiunea părinților în procesul educațional;
- pregătirea elevilor pentru viața independentă.

Un model similar poate fi implementat atât la nivelul instituției de învățământ, cât și la nivelul clasei. Cu ajutorul acestuia, profesorul de clasă își poate îndeplini în mod competent atribuțiile funcționale în raport cu familia fiecărui elev.

Un domeniu de lucru foarte important privind implementarea acestui model este evaluarea psihopedagogică cu un set de instrumente pentru identificarea unei evaluări obiective a dezvoltării personalității elevului, indiferent dacă elevii și părinții lor au un sentiment de satisfacție față de rezultatele de moment.

Un domeniu important de interacțiune între școală și părinți este activitatea personalului didactic privind educația psiho-pedagogică a părinților.

Formarea unei poziții de părinți responsabili și conștiincioși a fost dezvoltată în procesul unui dialog deschis între specialiști și familie, participarea părinților la planificarea activităților educaționale.

Am constatat că părinților moderni le lipsesc abilitățile pentru a-și ajuta copilul în stăpânirea programelor educaționale; abilități de comunicare eficientă cu copilul; . În acest sens, specialiștii SAP s-au axat pe trei domenii ale educației parentale:

- ca educator;
- ca profesor al copilului său;
- ca aliat, partener.

Știința și practica pedagogică au acumulat un arsenal metodologic bogat pentru lucrul cu părinții în aceste domenii.

Întâlnirea cu părinții a fost principala formă de lucru cu familia; s-a desfășurat cu scopul de a educa, de a preda și de a oferi asistență individuală părinților. Aceasta a implicat o discuție a problemelor de actualitate ale educației cu implicarea specialiștilor din cadrul Serviciului de asistență psihopedagogică și școală.

Consultație (individuală și de grup) pentru părinți - sfaturi, explicații cu privire la orice problemă a creșterii și dezvoltării personalității copilului. Ele au fost de ordin psihologic, pedagogic, combinate cu alte forme de lucru cu părinții.

Educația părintească s-a desfășurat cu scopul de a le crește cultura psihologică și pedagogică, responsabilitatea pentru creșterea copiilor, prevenirea sau depășirea problemelor urgente de creștere, educare în familie, dezvoltarea personalității. Acesta a implicat un program de acțiuni sistematice secvențiale (activități) și utilizarea tehnologiilor adecvate într-un spațiu educațional real sau virtual (resurse Internet).

Platforme de discuții privind schimbul de experiență în creșterea copiilor pe care le-am desfășurat cu o anumită periodicitate, eveniment tematic în care au fost discutate mai multe probleme de actualitate, precum și experiențe pozitive și tradiții ale educației familiale.

Familiarizarea cu teoria și practica educației la etapa actuală, la îmbunătățirea culturii lor pedagogice și la dezvoltarea unor abordări constructive pentru creșterea copiilor. Pe parcursul cunoașterii sistematice, participanții au dobândit cunoștințe vaste despre dezvoltarea copilului, caracteristicile educației. În același timp, am utilizat pe scară largă tehnologiile multimedia

(dispozitive audio și video digitale și analogice) pentru vizionarea de videoclipuri, fotografii, prezentări, prelegeri, etc.

Concluzii

Colaborarea cu familia trebuie să se concretizeze într-un program comun de activități. Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, o instituție care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișăm. Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață.

Implicarea părinților în viața activă a școlarului este foarte importantă, deoarece copiii dacă sunt ajutați devin mai motivați și mai ambițioși în tot ceea ce fac, îl face pe acesta să fie mai încrezător în sine și mai puternic, putând să depășească toate obstacolele pe care le întâlnește nu doar la școală, ci și în viața de zi cu zi.

Pot menționa că cei doi factori educativi, familia și Serviciul de asistență psihopedagogică, trebuie să aibă același scop – formarea personalității umane integrale și armonioase.

BIBLIOGRAFIE

1. AGABRIAN M., MILEA V., Parteneriate școală-familie comunitate, Editura Institutul European, Iași, 2005;
2. BUNESCU Gh., ALECU Gh., BADEA D., Educația părinților, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997;
3. DAVE R.H., Fundamentele educației permanente, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1991;
4. OSTERRIETH P., Copilul și familia, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973;
5. КАТОВИЧ Н. Взаимодействие семьи и школы: актуальные стратегии и формы. <https://adu.by/ru/glavnaya-stranitsa/4307-vzaimodejstvie-semi-i-shkoly-aktualnye-strategii-i-formy.html>
6. <https://www.akdn.org/ru.covid-19>